

XXXV. Durindó és XLVIII. Gyöngyösbokréta

Vasárnap, június 5.

1. Arany János Kultúregyesület, Csonoplya

Az egyesület néptáncsoportja

Nyírségi táncok

Koreográfia: Brezovszki Roland

Művészeti vezető: Szuhomeli-Andrássy Judit

Kísérnek a csantavéri Mendicus Művészeti Központ népzenei

Zenekarvezető: Vörös Róbert

Nagy létszámú, lelkes csapat! Mindent megtanultak, amit a koreográfus mondott nekik, és teljes odaadással mutatták be, de sok technikai fejlesztésre van még szükségük ahhoz, hogy hitelesebben tudjanak táncolni. Többször elcsúsztak a zenétől, merevek a kéztartások, gépiesen mozognak, tartáshibák vannak, lábujjhegyen táncolnak. A próbákon nem elég a koreográfiát többször eltáncolni az elejétől a végéig, hanem az előbb említett apróbb részletekre kell kitérni!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A csoport nyírségi táncokat adott elő. A legények a klasszikus fehér ing, lajbi, csizmaszárba húzott nadrág öltözetben. A nadrág többek esetében cipővel viselt polgáris pantalló, a régies szabású magyarnadrág vagy a csizmanadrág helyett. Egy-két táncoson meggypiros, zsinóros (sárga sujtással díszített) lajbi volt, amely az alatta viselt zsebes, modern fehér ing stílusával erős ellentétben állt. Ügyelni kellene a vaskos, ide nem illő, modern övcsatok eltüntetésére is. A fejükről hiányzott a kalap.

A lányok stilizált, konkrét tájegységhez nem köthető ruhát viseltek, ketten bordó selyemszoknyát, de kevés alsószoknyával. Hozzá széles fodros kötényt öltöttek, de a kötények rövidek, nem hordozzák a régi öltözet arányait. A fehér, szűk ujjú ingek nem valók a nagyünnepre való selyemszoknyákhoz. A hajban viselt pántlikák keskenyek, a tiszta hófehér pántlika viselése sem volt igazán jellemző. Az együttesben felbukkanó magyar ruhák jól idézik a XX. század első felének, közepének színpadi és ünnepi öltözetét. Meg kell ugyanakkor jegyezni, hogy ehhez az öltözőkhez párta illik fejviseletként.

Az együttes gyermekcsoportja „versenyen kívül” lépett fel. Bájosak, ügyesek voltak. Igen tömeges csoport. Gyermekjátékokat bemutató óvodás és kisiskolás korosztály, a századelőn (XX. sz.) igen népszerű tervezett „magyar ruha” vagy operettviseletben. A fejen pántlikás párta és virágkoszorú. A szoknya félcombig érő, esetenként kivillanó alsószoknyával, a gyöngysorok derékig csüngnek. A kisfiúk mai szabású, rövid- és hosszúujjas fehér inget és fekete nadrágot viseltek egy kivétellel, akinek ingén fekete posztó, sárgazsinóros mellény volt, lábán fehér tornacipő. A rendezvény ünnepi jellegét mutató, igényesen elkészített öltözet dicséretet érdemel, de a kicsinyek esetében egy egyszerűbb gyermeköltözet illett volna inkább produkcióhoz.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

2. Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, Bácskertes

Az egyesület néptáncsoportja

Kupuszinai lakodalmi mulatozás

Művészeti vezető: Váci Erzsébet

Kísér az egyesület fúvószenekara

Zenekarvezető: Siplika István

Az üveges tánc meggyőző volt. Az éneket nem lehetett hallani (Kurta farkú fecske). A csapat ez alkalommal valahogy nem volt a csúcson, pedig nagyon ügyes táncosok! (Jobb előadásokat is láthattunk már tőlük!) A friss egyhangú volt az állandó térforma miatt! A koreográfusnak át kellene gondolnia!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A hagyományos viseletét máig őrző közösség lakodalmas jelenetet állított színpadra. A településre jellemző hagyományok megtartása garantálta az előadás hitelességét. A színpadi kép hatásos, szemet gyönyörködtető volt, mint mindig. A nyugat-bácskai hagyományörző közösség együttese több korosztályt képviselt (fiatalok és középkorúak). A legények szép, hagyományos szabású zsinóros nadrágban, magasan gombolódó lajbiban léptek fel. A fehér mellett sajátos színű ingeiket (erős rózsaszín és kék) is felvették a helyi szabású mellénnyel és fekete nadrággal. Természetesen a csizma és kalap sem maradt el. A lányok és az asszonyok a XX. század közepére jellemző, élő, megtartott viselet darabjait öltötték fel. A lányok öltözete főként az újabb kori puffos, csipkeujjú inget, flitteres mellényt, kötényt mutatta, a korábbi szoknyákkal és leányfejdísszel (a rövidre vágott hajhoz készítsenek pótlást és formálják helyivé), gyöngysorokkal. Az asszonyok az utolsó nagy kivetkőzési hullám előtti időben (1960-as évek vége) még viselt darabokat öltötték fel. Alkalomhoz, korhoz igazodva, az öltözet széles skáláját bemutatva, a harisnyaszínek változatairól sem feledkeztek meg. (Apró megjegyzés: a menyecskék kifogástalan színpadi megjelenését csak a testszínű nejlonharisnyák törték meg kicsit.)
Látványos, hiteles, dicséretes.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

3. Tisza Mente Közművelődési és Népművészeti Egyesület, Péterréve

Tisza néptáncgyűttes

„Köszöntlek békességben...”

Koreográfia: Furik Rita

Művészeti vezető: Kódé Károly

Kísér a Csalóka zenekar

Zenekarvezető: Kelemen Zsolt

A legények keményszárú csizmába húzott csizmanadrágot, hozzá bekötött aljú, fehér inget, sötét és szürke lajbit, kalapot viseltek. Új, mutatós színpadi viselet. A lányok ruhája félünnepi, táncba való: aprómintás, színes (bordó, sötétkék, zöld) szoknyából, fehér, körül fodros gyolcskötényből, fehér ingből és mintás pruszlikból állt. Szép a palócos csizmaviselet, a kézbevaló kendők, a hagyományos, szövött mintás pántlikák! A haj fonása több esetben is szépre sikerült. Néhány megjegyzés: egy-két szoknya túl sötét, az ingek szabása vegyes. A ráncolt, bevarrott ujj kiengedve viselésére nem tudok példát a hagyományos parasztviseletek között. A sötét színű pántlikákat cseréljék világosabb színűre. A fehér és zöld kalárisok nem érvényesülnek a színpadon.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

4. József Attila Művelődési Egyesület, Szilágyi

Százsorszép néptáncgyűttes

Botos tánc

Koreográfia: Bogyó Izabella

Művészeti vezető: Bogyó László

Kísér az egyesület zenekara

Zenekarvezető: Molnár Tamás

Nem derült ki, hogy melyik tájegység táncáról van szó. Láthattunk benne Dél-Alföldre utaló jegyeket, de dunántúli is volt benne. Jó lenne nem összekeverni a táncokat! A táncosok jók is lehetnének, a koreográfust és a csoportvezetőt bátorítanám szakmai továbbképzésekre! A koreográfusnak illene utánajárni a tánc néprajzi háttérének, hiszen minden táncnak az adott település néprajza szab határt, határoz meg stílust. A tánc nem létezik önmagában. VALAMI miatt olyan, amilyen. Ez a VALAMIféle tudás nélkül nem szabad néptáncot tanítani!!! Nem a táncosok a hibásak, hiszen a tehetségben nincs hiány.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A botos táncot előadó legények stilizált, népies öltözetben léptek fel. Ingeik igen vegyes szabásúak, kevés a hagyománykövető forma közöttük. Nem hiteles a rózsaszín szegés, a gomboláspánt, körbeszegése is

más kultúrára jellemző (oroszos). A fekete nadrághoz fekete, puha szárú csizmát viseltek, kalap nélkül mutatkoztak. A lányok stilizált, színpadias, „magyaros” ruhát öltöttek. A szoknyák anyaga laza, tartás nélküli, a fehér kötények hímzése polgári ízlés szerint készült. Az ingek szabása az 1960-as évek újmenyecske ruháját idézi. A lábbelijük piros papucs volt. A lányok igyekeztek hajukat egy ágba kötni, és piros szalaggal díszíteni. A rövid haj pótlására, takarására több, a látottnál szerencsésebb megoldás is létezik.

A félnappi hatású öltözetnek valamennyi eleme igényesen mosott és vasalt volt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

5. Petőfi Sándor

Magyar Művelődési Egyesület, Muzslya

Tiszavirág néptáncgyűttes

Galga menti táncok

Művészeti vezető: Kucora Borbély Edina

A csoport Galga menti táncokat adott elő. Népes, ifjúsági korosztályból álló együttes. A legények a hagyományos, ünnepi parasztviselet darabjait viselték. Az ingek szabásával voltak gondok. Ha nincsen lehetőség hagyományos szabású, haspántos inget varratni, akkor szerencsésebb a végig gombos ingeket betúrva viselni, és az ingek ujján meghagyni a kezelőt. A lányok ruhája inkább a dél-alföldi régiót idézi. A felhasznált alapanyagok azonban lazák, tartás nélküliek, zavaróan magasfényű, műszálas, egyszínű kelmék, így a színpadon nem mutatnak. Az ujjasok szabása megfelelő, de a sárga szín ilyen tömegben való együttes alkalmazása nem szerencsés: A parasztviseletek körében még a polgárosodás hatására sem terjedt el ilyen mértékben a korábban egyáltalán nem viselt sárga. Hajfonataik mutatósak (a klasszikus fonás ajánlatosabb) a piros szalaggal, de más, fiatalos színűt is kössenek.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

6. Kodály Zoltán Magyar Művelődési Központ, Topolya

Cirkalom táncgyűttes

„Disznót vágtak itt!”

Koreográfia: Kisimre Árpád, Savelin László

Művészeti vezető: Kisimre Árpád, Savelin László

Kísér a Csörgő citerazenekar

Zenekarvezető: Faggyas József, Kelemen Zsolt

Nagyon jó ötlet és kiváló kivitelezés. Apróbb hiányosságok: Panna éneke után most nagy volt a szünet, az elején nem egyértelmű, hogy ki kicsoda, Lacika és Albin forduljanak a közönség felé, inkább Szebi hátát lássam, Zsuzsi a disznótoros tállal kicsit jöjjön előrébb, amikor átvonul a színpadon.

Rind Melitta és Kovács Henrik

Életszerű és mutatós színpadi öltözet. A kékfestő szoknyához és kötényhez illő, remek szabású, virágos blúzt viseltek a lányok. A mintás szoknya, blúz összeállítások is nagyon jók. Ügyesen érzékeltették a korosztályi különbségeket. Csak apró megjegyzés: a fekete harisnya a fiatal lányoknak nem illik, és a hajban viselt pántlikák is sokszor keskenyek, rövidek. A télies öltözetek bemutatása a férfiak esetében sikeresebb volt (a mai, horgolt vállkendőket kerüljék), mint ahogyan az öltözetek színeinek összehangolása is. A fehér felső a disznóvágás alkalmához túl ünnepiesen hatott. A kóringyálók cigányos jelmezének elkészítése igen sikeres volt. Összességében igényes, a koreográfiához készített színpadi jelmezeket láttunk!

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

7. Arany János Magyar Művelődési Egyesület, Gombos

Az egyesület néptáncsoportja

Vasárnap esti mulatság

Művészeti vezető: Bogyó Izabella, Hajnal Viktor

Kísér az egyesület fúvószenekara

Zenekarvezető: Molnár Tamás

Jó volt látni egy ilyen népes csoportot, sok szép viseletet! Gyerekek is vannak a csapatban, akik tisztességesen megcsinálták a rájuk bízott feladatot. DE mit keresnek gyerekek egy vasárnap esti mulatságban? Hiszen tudjuk, hogy az ebbéli mulatságoknak más volt a funkciójuk (fiatalok ismerkedése, gardemamák stb.). Bemutató jellege is volt a koreográfiának, ami szintén nem volt jellemző a vasárnapi mulatságokra! Szerintem át kellene gondolni a címválasztást! Lehtene pl. Lakodalmi mulatság!

Rind Melitta és Kovács Henrik

Az együttes a gombosi viselet „gyöngyösbokrétás”, olykor túldíszített változatában lépett fel. A viselet ezen korszakának jellemző elemeit azonban következetesen alkalmazzák, illetve életben tartják a meglévő, gondosan őrzött ruhadarabok felöltésével, színpadra állításával. Az öltözet egyes darabjainak régi, helyi készítési és viselési szabályait az együttes tagjai és vezetője ismerik, ám a színpadi hatás kedvéért olykor megszegik azokat. A csoportban látható öltözetek darabjai között sok szép, régies, lassan feledésbe merülő viseletelemet is láttunk, különösen a gyermektáncosokon. De pl. a kislány fehér ingének ujjára varrt, széles piros szalag rikító, idegen.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

7. Egység Művelődési Egyesület, Nagykikinda

Sirülő néptáncsoport

Somogyi táncok

Koreográfia: Tóth Hunor

Művészeti vezető: Tóth Hunor

Kísér a Virradó zenekar

Zenekarvezető: Kun Zoltán

A legények gatyás-mellényes, bő ujjú inges öltözetben táncoltak. A bő gatyák jól mutattak színpadon, az ingek lobogós ujjá viszont rövid. Szépen sikerültek a lajbik is. A lányok a tájra kevésbé jellemző, színpadra tervezett öltözete az 1940-es éveket idézi. Kevés az alsószojnya, a kötények szinte csak jelzésszerűen jelennek meg az öltözetben – mutatósabb lenne a szoknyához illő, mintás kelme a kötényhez. Az ingek közül szép a nyakban is ráncolt, bő ujjú ing, a hátul gombos változat kevésbé szerencsés, inkább kései, polgáris. A hajban viselt nemzetiszín pántlika nem hagyományos eleme az öltözetnek. A stilizált öltözet elemei gondosan voltak kikészítve. A színpadi látvány egésze – az említett hibák ellenére – utalt bemutatott táncuk vidékére.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

8. Aranykapu Művelődési Egyesület, Ada

Aranyvirág néptáncgyűttes

A tollfosztóban (Somogyi táncok)

Koreográfia: Resócki Rolland, Rácz Szabó Rita

Művészeti vezető: Sóti Éva

Kísér a Torontál zenekar

Zenekarvezető: Kurunci Andor

Látszik, hogy a csoport még egy megkezdett munka elején jár. Fontos a következetes fejlesztőmunka folytatása. Lippentőnél egy súlyvételre két, negyedes lenthagsúlyos rúgózás essen. Fiúknak egy kicsit nagyobb terpeszben kell állniuk. Értékelem az eredeti folyamat megjelenését, de ez még ilyen formájában nem való a csoportnak.

Az éneklés is ugyanolyan fontos, mint a tánc, ezért külön énekpróbákat is kellene tartani. Nagyon zavaró volt, hogy „sikított” az ének a magas hangoknál. Az elején a bal oldali lánycsoportnál a középső rettenetesen csámpás volt. Apróság, de erre is figyelni kell. Egyébként a csapat nagyon meggyőző.

Rind Melitta és Kovács Hendrik

A legények egy része fehér ruhában, lajbiban lépett fel, jó összképet mutattak. A rojtos gatyák azonban túl hosszúak, ami a táncban is zavaró lehet. A gatyák hosszát a *Somogy megye népművészete* c., 2001-ben megjelent kötetben, régi fotókon meg lehet nézni! – alig fél lábszár alá érők. A lányok hétköznapi ruhát viseltek. Ujjasaik szabása táncuk táji sajátosságára mutat, ellenben nagy a kontraszt a díszítésben. A szoknya és a kötény esetében nem szerencsés a kelmepárosítás. A színek összehangolására is jobban ügyeljenek (pl. mohazöld-sárga, lila-sötétzöld, sötétzöld-bordó nem szerencsés), és kerüljék a fiatalok esetében a sötét színeket (a parasztság a nagyünnepi öltözetére, asszonyokra jellemző). Szoknyaik pliszírozott hatást mutatnak. Jobban ügyeljenek az öltöztetésre. Nem mutat jól, ha a hason rövidebb a szoknya, és a felsőszoknya alja ne leffljen az alsók alá! A zöld színű blúzokon a kék farkasfog díszítés harsány, a magyar ízlés szerint túl sok a sárga kötény. Szépek viszont a színes harisnyák. Az együttes öltözetére vonatkozóan általánosságban dicséretes az igyekezet, az apróbb javításokkal még megfelelőbb lehet.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

9. Népkör Magyar Művelődési Központ, Szabadka

Róna táncegyüttes

„Jó bort iszok...” (Nyírségi táncok)

Művészeti vezető: Brezovszki Tamara,

Brezovszki Roland

Kísér a Juhász zenekar

Zenekarvezető: Juhász Gábor

Táncuk vidékéhez igyekeztek igazítani színpadra kreált öltözetüket, mely a lányok blúzainak esetében mutatkozott meg leginkább. A kötények kelmemennyiségét a szoknyákéval érdemes összehangolni. „Asszonyos” színeket nem szerencsés fiatal lányokra adni, amennyiben erre nem ad okot a koreográfia. A barna és szürke szín is csak indokolt esetben alkalmazható. A szalagok színei a vidékre (alkalomra) jellemzőek, és ne a ma kapható színek legyenek (drapp)! Ez vonatkozik gyöngysorok színére is. Hajviseletük, a szalagcsíkkal körbefogott konty itt nem szerencsés megoldás. Öltözetük egésze formás volt, átmeneti korszak paraszti és polgári ruhadarabjai keveredésével együtt. A változásnak is voltak azonban bizonyos szabályai, így a bokros szoknya-ujjas együtteshez nem illik a mellekötény. Valamennyi fiú árvalányhajás sötét kalapot, ingén sötét mellényt, ehhez sötét nadrágot viselt fekete kemény szárú csizmával. Mutató öltözetük többnyire ünnepebben mutatott, mint a lányoké.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

10. Móricz Zsigmond Magyar Művelődési Egyesület, Doroszló

Doroszlói Gyöngyösbokréta

Vasárnap délután a nagykoszmában

Koreográfia: Dörner Zsuzsanna

Művészeti vezető: Király Szilárd

Kísér a Doroszlói Fúvószenekar

Zenekarvezető: Csernicsek József

A koreográfia kezdése nem volt éppen a legmegfelelőbb, hiszen régen a lányokat a csirajból „vették ki” a fiúk. A frissben mesterséges térformákat láthattunk. Kár! Vasárnap délutáni mulatságban nem vonultak, itt igen, a dúsban. Miért? A dús után újra visszatért a friss. Miért? Azt gondolom, hogy a címváltást át

kellene gondolni. Ráadásul a táncosok sem voltak a csúcson. Jobb formában is láhattuk már őket. A fúvósok nagyon jól muzsikáltak! Gratulálok nekik!

Rind Melitta és Kovács Henrik

Az együttes vasárnap délutáni táncmulatság jelenetét adta elő. A hagyományos öltözetek most is tündököltek a színpadon. Az 1950-as végén bekövetkezett utolsó kivetkőzési hullám utáni időszak (1960-as évek) fiataljainak megmaradt, módos gazda gyerekeinek rangos táncalkalmi öltözetéből adott ízelítőt az együttes sajátos formában, színben, az ünnepi alkalomhoz igazodva. A lyoni kelmék, a fehér lyukhímzéses alsószoknyák, a sajátos pántlikába font hajkoszorú, a nyakpánt a gyöngysorokkal és egyéb kiegészítőkkal a nők esetében, a legények sajátos szabású mellénye és hímzett elejű inge a kemény szárú fekete bőrcsizmával inkább az esti táncmulatság divatját mutatja. Az igyekezetet mutató külső egyedivé teszi a színpadi látvány egészét. Tekintettel a lányok megkurtított szoknyáira, az adott korhoz igazodva a fiúk nadrágon belül viseljék inkább ingeiket.

A nagyszámú fúvószenekar tagjai (fiatal férfiak) mai, fekete-fehér, ünnepi öltözetegyüttesben mutatkoztak.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

11. Ady Endre Művelődési Egyesület, Fejértelep

Az egyesület néptáncsoportja

Somogyi táncok

Koreográfia: Paulov Deján

Művészeti vezető: Bogos Vijorika

Kísér a Pancsovai népi együttes

Zenekarvezető: Gyórfi Sándor

Nagyon kedves és ígéretes csoport! Ehhez azonban nagy hangsúlyt kell fektetni a ritmuskészség fejlesztésére, mert többször is előfordult, hogy a táncosok a zene „mellé” táncoltak és nem a zenére. Továbbá a táncolás mellett külön énekes próbákat is kellene tartani, amikor csak és kizárólag az énekléssel foglalkoznak. Előfordult ugyanis, hogy nem lehet kivenni, hogy énekelnek a lányok vagy csujogatnak. A csárdásban sok volt a csípő oldalra mozgatása, ami nem jellemzője a magyar táncoknak. Törekedni kell a lenthangsúlyos mozdulatokra. Mindenképpen szakmai segítséget ajánlok!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A szórványból érkezett csoportot főként az általános iskolás korosztály alkotta. A fiúk egységes, lajbis, csizmanadrágos ruhában táncoltak, jó összképet mutattak. A hosszú haját fellépéskor nem ártana a kalap alá rejteni. A lányok öltözete nem köthető a választott tájegységhez, inkább stilizált, paraszti ihletésű fellépőruha. Jó tervezés a kékfestő szoknya és szűk ujjú ing együttese, valamint a rózsaszínnel szegett szoknya azonos anyagú mellénnyel. A szoknyák alól hiányoznak az alsószoknyák, a kötények is formátlanok. Jól mutatott egy piros-bordó öltözet a csoportban. A pántlikák megkötési módján is lehet javítani.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

12. Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, Kishegyes

Rizgetős táncegyüttes

Széki táncok

Koreográfia: Kádár Ignác, Nagypál Anett

Művészeti vezető: Kisimre Árpád, Kisimre Szerda Anna

Kísér a Csalóka zenekar

Zenekarvezető: Csonka Ferenc

Tiszta, hangos énekkel indul, ami sajnos a koreográfia végére kifulladásig. A sűrű tempóban bizonytalan a kezdet. A négyesben nem volt eléggé lendületes a körök mozgása. A csárdásban kevés párnak sikerült

visszaadni a székiekre oly jellemző tiszta, nyugodt, „sima”, ám lendületes mozgásformát. A porkában és a hétlépésben nem táncoltak együtt a párok.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A leányok és fiúk esetében is a Székről (vagy környékéről) származó, ott készült öltözetelemeket láttuk az öltözet igényes részleteire is odafigyelve. Szoknyáik nem azonos hosszúságúak ugyan, és néhányan a kendő „asszonyos” változatát viselték, másoknak jobban kell igyekezniük, hogy kendőiket sajátos formára kössék és hajukban segédeszközöket alkalmazzanak a megfelelő forma érdekében, ingeik ujja sem volt hajtogatott, de ujjasaik és öltözetük egésze, a fiúk sajátos kalapformájával, a kék posztómellénnyel (a szabás nem minden esetben jellemző) kiváló színpadi összhatást adott. Igyekezetük dicséretes. (A legények modern övcsatjai és a mellények aranyos csillogású gombjai azért kicsit zavarók voltak.)

A kísézőzenekar tagjai mai, fekete-fehér ünnepi öltözetben mutatkoztak.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

13. Lifka Sándor Művelődési Egyesület, Hajdújárás

Boglya táncsoport

Galga menti táncok

Koreográfia: Vas Endre

Művészeti vezető: Vas Brezovszki Tímea, Vas Endre

Kísér a Juhász zenekar

Zenekarvezető: Juhász Gábor

Az együttes viselete félünnepi, a táj hagyományait többé-kevésbé felidézi. A legények fekete, díszítetlen lajbit, fehér inget, fekete nadrágot és csizmát viseltek. A lányok a sötét tónusú szoknyákkal viselt, sötét árnyalatú kötényekben a színpadon kicsit komor képet mutattak. Ügyeljenek a szoknyák formájára is. Szépek voltak viszont az ingeik, dicséretes igyekezetük a hajviseletek hiteles elkészítésére. A pántlikák azonban nagyon keskenyek, és a testszínű nejlonharisnya sem illik a viselethez.

A zenekart fiatal férfiak alkották. Öltözetük nyári, mai szabású fekete-fehér együttesből állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

14. Petőfi Sándor Kultúregyesület, Versec

Az egyesület táncsoportja

Zsámboki táncok

Művészeti vezető: Kéri Ildikó, Sebestyén Mihály

Kísér az egyesület népi zenekara

Zenekarvezető: Tóth Ferenc

A lányok stilizált, tájhoz nem köthető, színpadi öltözetben léptek fel. A tartás nélküli, színes műselyemszoknyákat sötét árnyalatú vagy fekete csipkével díszítették, a fehér kötényeket pedig két hosszanti csipkebetéttel. Formásabbak lettek volna több alsószoknyával és hosszabb, megfelelő tartású kelméből varrt szoknyákkal. A hajviseletük is színpadias (a régi, befont haj utánzására azonban vannak közismert praktikák). A hajban viselt szalagok magas fényűek, keskenyek. A férfiak öltözete ingből, mellényből, bricsesz nadrágból (fekete-fehér együttes) állt, puha szárú fekete bőrcsizmával. Valamennyien fedetlen fővel mutatkoztak.

A zenekar tagjai fiatal férfiak, mai, nyári ünnepi fekete-fehér öltözetegyüttesben mutatkoztak.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

15. Petőfi Magyar Művelődési Egyesület, Nagybecskerek

Sarkantyú néptáncsoport

Magyarpalatkai táncok

Koreográfia: Ferencz Tamás

Művészeti vezető: Fejes Barbara

Kísér a Torontál zenekar

Zenekarvezető: Kurunci Andor

Nagyon lelkes csapatot láthattunk. Gratulálok! Viszont sok-sok technikai fejlesztésre van szükségük, hiszen a táncosok alkalmasak rá! Továbbá oda kell figyelni az alsószoknyák számára (nem voltak eléggé farosak a lányok), illetve a hajviseletre is! Látszik a befektetett munka, hiszen a folyamatok jól be vannak gyakorolva, de mindent alávetettek a koreográfiának, és háttérbe szorult maga a tánc.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A ruházat a mezősegi viselet két, egymástól távoli korszakát mutatta. A fiúk a fehérén kívül színes (erőteljes kék, lila, sárga) ingeket viseltek, a mához közelebbi kor romániai féfíngdivatjából, pantallóval, cipővel, fedetlen fővel. A lányok viszont a korai, „lajbisfersing”-es öltözetet választották, korábban színpadra készült, kissé pasztell színekben. Ügyeljenek hajviseletük szalagszíneire. A szalagcsíkkal körbefogott hajkonty nem illik e viselethez.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

16. Császár-tó Magyar Művelődési Egyesület, Nagyzerzésbetlak

Szitakötő néptáncgyűttes

Dél-alföldi táncok

Koreográfia: Szőke Árpád

Művészeti vezető: Dvorszki Anikó, Barna Beáta

Kísér Labanc István zenekara

Azon kevés együttesek egyike, amely a dél-alföldi repertoárból választott. A szórványból érkezett együttes igen fiatal leánytagjai színpadra tervezett, stilizált népi kosztümben mutatkoztak. Váltakozva viseltek sötétkék alapú (sárga, piros szalagcsíkkal) és világos, sárgás hatású, aprómintás (piros szalagcsíkkal) kartonszoknyát, kissé rövidebbet a kellenél, fehér gyolcsköténnyel különböző szabással. A színek olykor harsányak, pl.: a narancs-zöld-piros együttes esetében. Alsószoknyáik hiánya miatt maradt el a népies szoknyaforma. Fehér blúzaik szabása inkább polgári ízlésre mutatott. Hajukban túl keskeny volt a színben korukhoz jól választott piros szalagcsík a mutatós hajfonataikhoz, melyet nem a hagyományos, hanem a színpadi hajviselet szerint fontak.

A fiúk a fehér bőujjas stilizált inghez fekete mellényt, nadrágot és kemény szárú bőrcsizmát viseltek, fedetlen fővel. A legények öltözete jól mutat.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

17. Csúrdöngölő néptáncgyűttes, Újvidék

Csúrdöngölő néptáncgyűttes

„Este van már, késő este...”

Koreográfia: Savelin László, Savelin Zellei Zsuzsanna

Művészeti vezető: Kiss Zsélykó

Kísér a Juhász zenekar

Legnagyobb pozitívumként a koreográfiában megjelenő nagyobb terjedelmű szabad táncot kell megemlíteni. A verbunk kissé több karhasználatot igényel. Valamint az előre irányú dobogások siettek. Újvidéki táncosoktól láthattuk az este legszebb lippentőit. Meghajlása is dicséretes.

Nagyon dicséretes műsort láttunk. Igényesen, az emberi karakterekre odafigyelve válogatták össze a viseleteket.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A különböző korú, fiatal korosztályt képviselő együttes sikerrel mutatta be a bagyi szüreti mulatság hangulatát. Öltözetük a korosztályokhoz igazítva több időbeli „divatot” is mutatott (pántlikás leány, fityulás asszony, fiatal és idősebb fiatal férfi, gatyás-mellényes, nadrágos-kabátos változat csizmával, az apró, sajátosságokra is odafigyelve: férfinak derekára kötött kendő, kalapdísz szalagcsíkokból, nőknél kézbe való kendő, vállkendő stb., kellékként a karkosár...) Átgondolt, igényes mutatós külső, melyet magukénak éreztek viselői. A leányok szalagszíneinek megválasztására jobban ügyeljenek.

A kísérőzenekar fiatal férfitagjai mai, nyári ünnepi fekete-fehér együttesben mutatkoztak.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

18. Tiszagyöngye Művelődési Egyesület, Törökkanizsa

Tiszafa néptáncsoport

„Töltsd teli, pajtás!” (Rábaközi táncok)

Koreográfia: Baji Endre

Művészeti vezető: Basa Krisztina

Kísér a Véka zenekar

Zenekarvezető: Polyák Dániel

Fiatal, ígéretes csapat. Legfontosabb a táncosok technikai fejlesztése. Ide az ugrástechnika és a nagyobb lábgesztusok tartoznak elsősorban, valamint az állóképesség. Ez leginkább a koreográfia utolsó, dús tételében lett nyilvánvaló. Nagyon fontos, hogy a dús és a friss csárdás megtartsa a jellegzetesen lendületes előadásmódját, különösen egy ilyen fiatal alapvetően jó képességű csoporttól. A verbunkot mindenképpen át kell gondolni, mert a rövidítésekkel teljesen elvesztette a jellegzetesen kötött verbunk szerkezetét, jellegét (fokozatos motívikai fejlesztés, hármas tagolódás).

Hirtelen vége lett a koreográfiának! Át kellene gondolni! Nem rábaközi viseletben táncoltak.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A férfiak öltözete a bevonuló regrutákét mutatta (a kalapokon viselt szalagdísz), de a táj jellegzetes viseleti elemeit nem láttuk. A legények fehér ingeiken különböző szabású fekete mellényt viseltek fekete nadrággal, puha és kemény szárú, fekete bőrcsizmával. Példásan kikészített öltözetükben mutatósabbak lennének, amennyiben a jellemző „legényes” testtartásra nagyobb figyelmet fordítanának. A leányok öltözete a kék, bordó, zöld szoknya, általában jellegtelen szabással készült fehér gyolcsing és kötény (formátlan a készítéséhez felhasznált kevés kelme miatt!) együtteséből állt, amely átalakítással mutatósabb lehet. Kevés alsószoknyát viseltek. Színpadra tervezett, tájhoz nem köthető, stilizált öltözetük egésze több okból is, de a benne lévő kevés kelme miatt is alakításra szorul, amennyiben ünnepies vagy hitelesebb külsőt szeretnének. A fejtetőről kezdett hajfonás helyett póthaj alkalmazása hitelesebbé tenné fejviseletüket (szakirodalom!). A szalagcsík a haj díszre kell, hogy legyen!

A kísérőzenekar fiatal férfiakkól állt. Öltözetüket mai, nyári fekete-fehér együttes alkotta.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

19. Petőfi Sándor Művelődési Egyesület, Torda

Az egyesület néptáncsoportja

Dél-alföldi táncok

Koreográfia: Kátai Tibor

Művészeti vezető: Bugyi Mónika, Bugyi Brigitta

Kísér a Juhász zenekar

Zenekarvezető: Juhász Gábor

A férfiak fekete-fehér, ing (rossz nyakmegoldás) mellényes, csizmanadrágos, csizmás, kalapos együttesben mutatkoztak. Öltözetük jól mutat a színpadon, bár a kerek, kihajtott galléros lajbi ezen a vidéken kevésbé jellemző. A leányok a fehér, hosszú ujjas, szoknyán kívül viselt blúzhoz és fehér gyolcskötényhez kékfestő szoknyában (mint korábban általánosan alkalmazott kelme a színpadi megjelenéshez) mutatkoztak, melyben esetenként kevés kelme volt. Öltözetük módosításával (melyhez nem sok pénz kell) még mutatósabbak is lehetnek. A kékfestő szoknyán túl széles a fehér szalag, idegenül

hat, két farkasfog elfogadhatóbb lenne. A fehér blúzok viszont dísztelenek, a gomboláspánt mellé apró tűzések, zájmedlik elkelnének.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

20. Szerémség Magyar Művelődési Egyesület, Mitrovica

Az egyesület néptáncsoportja

Piros csizma

Koreográfia: Elor Mátyás

Művészeti vezető: Révész Dária

Kísér az egyesület zenekara

Zenekarvezető: Petrovics Sztipo

A szórványból érkezett, magyarul már alig vagy egyáltalán nem beszélő fiatalokból álló csoport leánytagjai az ún. „magyar ruha” öltözetegyüttesben, fehér harisnyával és fekete lábbeliben mutatkoztak. Ehhez a megfelelő fejviselet a pártá, amit nem szerencsés virágkoszorúval helyettesíteni. A fiúk öltözete sötét színű kalapból, fehér, mai szabású, nadrágon kívül viselt ingből, fekete színű, puha szárú bőrcsizmába tűrt nadrágból állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

21. Móra Ferenc Művelődési Egyesület, Csóka

Az egyesület néptáncsoportja

Somogyi vigadalom

Koreográfia: Vas Endre

Művészeti vezető: Vágó Tamás, Szécsi Karolina

Kísér a Juhász zenekar

Zenekarvezető: Juhász Gábor

Jó volt látni a csoportot a színpadon. Azonban a friss csárdásban bukósok és a lippentők javításra szorulnak. Sokkal folyamatosabban kell előadni. Kerülni kell a szögletes és túlzottan kemény előadásmódot. Az ugrósban a lenthagsúlyos rúgózásra kell törekedni, valamint célszerű lenne a tájegységen megtalálható páros ugrós csalógatós jellegét megmutatni. A csapások ereje és előadásmódja nagyon jó volt.

Túl hosszú volt a koreográfia! A fiúk énekén javítani kellene, nagyon hamis volt. Keveset táncolnak szabadon. A frissben nincs meg a jellegzetes „lent-fent” mozgás.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények pantallós-lajbis öltözete a közelmúlthoz közelít. A lányok stilizált, a tájegység jellegzetességeit magán viselő, szép öltözékben léptek fel.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

22. Bartók Béla Közművelődési Egyesület, Horgos

Ropogó néptáncgyüttes

Szentbenedeki táncok

Művészeti vezető: Horváth Gellért

Kísér a Véka zenekar

Zenekarvezető: Polyák Dániel

A legények csizmanadrágos, lajbis öltözetben léptek fel, a lányok a mezőségi viselet elemeit hordozó színpadi ruhában. Szépek a bársonyruhák, a rövid ujjú, fehér ingek. A sötét tónusú öltözetből azonban nagyon elüt a fehér szalag.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

23. Jókai Mór Magyar Művelődési Egyesület, Törökbecse

Csalogató táncgyűttes

Szilágysági táncok

Koreográfia: Cseszák Balázs, Cseszák Korcsik Anikó

Művészeti vezető: Cseszák Balázs, Cseszák Korcsik Anikó

Ígéretes csapat. Ehhez azonban nagy hangsúlyt kell fektetni a ritmuskészség fejlesztésére. A verbunk tempója egy kicsit gyors volt. A lábgesztusok alacsonyak, lusták voltak a háromugrós motívumban. Kissé sietett a törzsdöntésben előadott ririti ritmusú csapás. A lányok a forgatásnál kissé sietnek. A csoportvezetők ügyeljenek a párok összeállítására.

Sok-sok technikai fejlesztés! Ügyes csapat, de sokat kell még dolgozni! Erőtlenek a táncosok, ami miatt az előadásmód is az lett. A lányok tegyék bele testsúlyukat a táncba! Ne „repüljenek”!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények gatyás, ünnepi kötényes viselete jól megválasztott. Csupán a lajbin csillogó aranyos gombok nem illők. A lányok öltözete a viselet kései időszakát mutatja.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

24. Tisza Művelődési Egyesület, Péterréve

Tiszavirág táncsoport

Küküllő menti táncok

Koreográfia: Szugfill Zsolt

Művészeti vezető: Györe Ágnes

Kísér a Korhely zenekar

Zenekarvezető: Radóc Roland

Látszik a csapaton a folyamatos fejlődés! A forgás szép lendületes. Kissé sietnek. Ez köszönhető a színpadi körülménynek. Ezért célszerű a próbákon kiscsoportosan, egyénileg ritmusgyakorlatokat, szabad táncot gyakoroltatni. A pontozó zárlatai jók lesznek (nagy kargesztus, erősebb csapás). A telitalpas súlyvételeket még jobban meg kell erősíteni. Sajnos a zenekar teljesítménye nagyban levont a produkció értékéből. A pontozóban kifejezetten hátráltatta a táncosokat. Folytatni kell ezt a munkát, és nagy hangsúlyt kell fektetni a technikai fejlesztésre.

Az ének hamis volt, ezért külön énekpróbákat javaslok. A szoknyák túl rövidek, egyformák, s emiatt egyenruha hatása volt. A lányoknak sokat kell még fejlődniük a forgásokat illetően! A dobogások nem voltak pontosak, de ez betudható a zenekar rossz teljesítményének is. A csujogatások is végig elcsúsztak. Egyébként ígéretes a csapat!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények általában sötét színű mellényt viseltek fehér ingeiken azonos nadrággal, kemény szárú csizmával. Az együttes leánytagjai igyekeztek a táncuk vidékére jellemző öltözetgyűttest kialakítani. Szoknyáik vörös-fekete csíkozásúak és mintázatúak, csípőnél szabott, fodrozott aljúak voltak. A fehér gyolcsingükön a mellény és a szoknya (a hosszabb mutatósabb lett volna) kelmeminősége is elfogadható, az aljak fekete szegéssel díszítettek. Kevés piros hímzéssel díszített kötényt viseltek. Szép színpadi összhatás.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

25. Vadvirág Hagyományápoló Kör, Ada

Tarsóka néptáncgyűttes

Bonchidai táncok

Koreográfia: Kis István, Demeter Erika

Művészeti vezető: Resócki Rolland

Kísér a Véka zenekar

Zenekarvezető: Polyák Dániel

A bonchidai páros táncok előadásmódja és technikája megfelelő. Azonban a férfitáncoknál nagyobb hangsúlyt kell fektetni a medence forgatására (különösen a lassú magyarban, valamint a sűrűben a lábörzés figurájánál). Utóbbinál kerülni kell a lábfeő „pipáló” tartását. A helyes lábfeőtartás úgy érhető el, hogy a lábfejet leszorítjuk, és ezzel egy időben visszafeszítjük a lábujjakat. Sajnos kevés rögtönzést láthattunk a színpadon, pedig a táncosok képességei engedték volna.

Sokszor nem lehetett látni a térformákat, és hosszú volt. A lányok húzzanak több alsószoknyát, és kerüljék a „cipzár” hajviseletet!

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények klasszikus paraszti ünnepi öltözetgyűttese (kalap, fehér ing, sötét mellény (selyem hátú), kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) mutatós volt, különösen jók a tájra jellemző sötét posztó, zsinóros mellények. A lányok stilizált mezőségi ruhában táncoltak, igyekeztek a táncuk vidékére jellemző öltözetgyűttest biztosítani. Esetenként színben nem szerencsés a választás a szoknyák és mellényekre vonatkozóan. Fejviseletük az általánosan alkalmazott színpadi hajfonással, a népi kultúrára nem jellemző szalagszínek alkalmazásával készült. A kiegészítő fehér kalárisok a színpadon nem érvényesültek. Formailag szolid a színpadi összehatás.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

26. Bartók Béla Művelődési Egyesület, Csantavér

Rózsa néptáncsoport

„Barna kislány...”

Koreográfia: Szabó Barbara

Művészeti vezető: Szabó Barbara

Sajnálatos tény, hogy a zsűri jóindulatú véleménye, javaslata süket fülekre talál egyes csoportoknál, s nem fejlődésről, hanem visszaesésről beszélhetünk. Sajnos a csantavérikéknél is! Fellapoztam az előző évek Gyöngyösbokréta-véleményezéseit és ezeket találtam 2004-ben: Dél-alföldi táncok, az ének hamis volt, a csoport műsora élettelen, a táncosok arcára az unalom „rózsája” ült ki,... nem tudom miért álltak be a lányok a táncba. A Dél-Alföldön a lányokat a fiúk vezették be a tánchelyiségbe, a koreográfusnak illene utánajárni a tánc néporajzi hátterének, a vezető szakmai hiányosságokkal rendelkezik, amit sürgősen pótolni kell, ha néptáncoktatással akar foglalkozni. Sajnos most, 2011-ben is ugyanezeket tudom mondani azzal, hogy ezt a táncot semmilyen néprajzi területhez sem tudtam besorolni.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények pantallós-mellényes ünnepi viseletben léptek fel, amely inkább a mai öltözködés jellegzetességeit mutatta, mint a hagyományost. A hagyományos, haspántos ingek így inkább furcsának hatottak, önmagukban nem tudták megidézni a régi férfiviselet szépségét. A lányok ruhája a parasztviseletek félreértelmezése. A fehér rokolyák és a piros, illetve világoskék Margit-díszszalagok szegett kötének emlékeztetnek a palóc viseletre (erre utal a csizma viselése is), de a kelmék megválasztása nem megfelelő, és az öltözet struktúrája sem hiteles. Kicsit olyan, mintha alsószoknyában léptek volna fel (ami viszont nem volt kellő számú). A fekete-fehér kombinációval készült öltözet végeredményben táji sajátosságot nem mutató, stilizált változat. Felesleges a színpadi hajfonást alkalmazni megfelelő hosszúságú hajfonat esetében, mint ahogyan a fiúknak pantallón kívül viselni az inget.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

27. Feketics Művelődési Egyesület, Bácsfeketehegy

Soma néptáncgyűttes

Szilágysági táncok

Koreográfia: Brezovszki Roland, Brezovszki Tamara

Művészeti vezető: Sotity Tóth Tilda

Kísér a Juhász zenekar

Zenekarvezető: Juhász Gábor

Az öt párból álló csoport nőtagjainak öltözete a bordó-zöld plüssszoknyával, melyet magasfényű fekete szegővel láttak el, az egykori paraszti világ templomi, és nem táncalkalmi öltözetére mutatott. A szoknyák színeihez igazodtak a szabadon hagyott aljú selyemblúzők. A fehér gyolcskötény rossz kelmepárosítás volt az előző öltözetelemek kelméihez. Lábukon fekete harisnya (?) és cipő volt. A fiúk klasszikus paraszti ünnepi öltözetegyüttesben (kalap, fehér ing, sötét mellény, kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) léptek színpadra.

A kísérőzenekar mai, nyári, ünnepi viselete fekete-fehér kombinációból állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

28. Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület, Temerin

Az egyesület néptáncsoportja

Katonakísérő

Művészeti vezető: Lukács Imre

Kísér a Véka zenekar

Zenekarvezető: Polyák Dániel

Talán a legegységesebb csapat. A táncanyag kiváló a táncosok számára. Ezen a napon ők hozták ki magukból a legtöbbet. Bárcsak mindenki ennyire lelkesen, szívből jövően táncolna.

Nagyon örömteli, hogy együtt van a csapat és dolgoznak! Jó volt őket nézni! DE hol jelent meg a katonabúcsúztatás?

Rind Melitta és Kovács Henrik

A csoport mezőszéki öltözetben lépett fel. Az öt párból álló csoport leánytagjai a korai „lajbisfersing”-es öltözet stilizált formáját választották, korábban színpadra készült kissé pasztellszínekben, de jellemző szabással, melyhez több alsószoknya illett volna. A fiúk klasszikus paraszti ünnepi öltözetegyüttesben (kalap, fehér ing, sötét vagy sötét szürke mellény, kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) léptek színpadra. Öltözetük félünnepi hatású volt, a csoport önfeledten táncoló párokból állt.

A kísérőzenekar mai, nyári, ünnepi viselete, fekete-fehér kombinációból állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

29. Vajdasági Népek és Nemzetiségek Hagyományápoló Klubja, Szenttamás

Kalala táncgyűttes

Bagi táncok

Koreográfia: Cseszák Balázs, Cseszák Korcsik Anikó

Művészeti vezető: Cseszák Balázs, Cseszák Korcsik Anikó

Karikázót és a friss csárdást szép, hangulatos előadásmódban láthattuk. Javítandó a bukások folyamatos előadásmódja. A verbunk táncszerkesztése nem mutatta a jellemző jegyeket, valamint a bokázások és érintések előadásmódja a táncos képességeihez mérten gyenge volt. Dicsérendő a koreográfia gondolata. Mindenképpen szükséges férfítáncosokat toborzni a csoport jövője érdekében.

Ügyes lánycsapat plusz 1 férfi! Ötletesen megszerkesztett koreográfia. Balázs más nővel is táncolhatott volna! A bukásokon finomítani kellene, nagyon durván táncolják! S a tempón egy szikrát vissza kellene venni!

Rind Melitta és Kovács Henrik

Az igen népes (14 nő), különböző korosztályt képviselő fiatal nőkből álló csoport igen nagy odafigyeléssel igazította öltözetét tánca vidékéhez. Eredeti, felvásárolt elemekből összeállított asszonyos-fityulás és leányos-pántlikás öltözetegyütteseket láttunk, a harisnya színét is a korhoz igazították. A barna szín, nem mutatós a színpadon. Esetenként nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a szoknyaformára (az alsószoknyák mennyiségére, megfelelő kikészítésre) és a kötényviseletre (sajátos hosszúság). Az ujjasok és mellényes ingek is mutatósak voltak. Apró elemekre is odafigyeltek, így a hajviseletet is póthajjal igyekeztek megoldani (a fényes fehér selyemszalagfonat kicsit furcsán hatott a színpadon), de a kézbe való kendő, a gyöngysorok és a háton csüngő, megfelelő mintázatú szalagok sem maradtak el. Az ünnepi öltözetben táncoló férfi öltözte, különösen a lajbija igen mutatós volt!

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

30. Szenteleky Kornél Magyar Közművelődési Egyesület, Szivác

Akácvirág hagyományörző csoport

Farsangi szokások

Koreográfia: Varagics Gabriella

Művészeti vezető: Varagics Gabriella

Kísér a Zöld Kerék zenekar

Zenekarvezető: Kovács Rudolf

A farsangi szokásokat bemutató (tuskóhúzás, párválasztás) csoport tagjainak öltözete a mai polgári öltözettől a magyar ruháig (különböző hosszúságú térdharisnyával), a paraszti bő ujjú ingtől és csizmás férfiviselettől a stilizált színpadi jelmezig tartalmazott egy-egy öltözetelemet vagy öltözetegyüttest. A produkció összességében kiváló farsangi, bolondozó hangulatot nyújtott, főként a szereplők idősebb korosztályának köszönhetően, kisebb hangsúlyt fektetve a tánc és a külső minőségére.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

36. Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör, Óbecse

Szelence táncegyüttes

Mérai táncok

Koreográfia: Kisimre Árpád, Kisimre Szerda Anna

Művészeti vezető: Kisimre Árpád, Kisimre Szerda Anna

Kísér Csonka Ferenc és a Csalóka zenekar

Zenekarvezető: Csonka Ferenc, Rózsa Tibor

Az idei Gyöngyösbokréta legjobban éneklő csapata!!!! Gratulálok! A fiatal táncosok még kilógnak a sorból, technikában még nem érték el az idősebbeket! Zsófi alsószoknyája alatt mi volt az a fekete? „Nadrág”? A lányok forgásán még javítani kell, túl sok a függőleges mozgás, és szaggatott.

Rind Melitta és Kovács Henrik

A legények zsinóros, szürke posztómellényben, gyöngyös bujkában – a kalotaszegi legényviselet legdíszesebb ünnepi változatában léptek fel, kalapjukról nem hiányzott a gyöngyösbokréta sem. A lányok a cifrafalvak ragyogós ruháját viselték. A csoport tagjainak öltözéke láthatólag helyben vásárolt, a hagyományokat jól ismerő viseletkészítők keze alól kikerült elemekből állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

37. Népkör Magyar Művelődési Központ, Kúla

Kankalin néptáncscsoport

„Ide lábam, ne tova...” (Magyarpalatkai táncok)

Művészeti vezető: Hugi Karolina

Kísér a Véka zenekar

Zenekarvezető: Polyák Dániel

Sajnos a csoport nem teljes létszámmal jelent meg, ami nagyon meglátszott a műsoron. Több meghatározó táncos hiányzott. A táncanyag ebben a formájában még nem alkalmas színpadi bemutatásra.

Ugyanakkor a táncosok alkalmasak a megtanulására. Csupán még jó pár hónap (év) gyakorlásra lesz szükség. A lassú és a korcsos túl nehéznek bizonyult. Helyettük megfelelőbb lett volna a sűrű magyar. Jó képességeiket mutatja, hogy korrigálják hibáikat. Fejleszteni kell a tartás-ellentartást, a fiúknál az eldobásnál el kell hagyni az ugrásokat, helyette a lányok lendületadására kell koncentrálni.

Nemcsak táncbéli, de énekbéli hibák is voltak! Külön énekórákat javaslok! Egy lányon feltűnően túl hosszú volt a kötény. A lassú nem nekik való. Sok-sok technikai fejlesztést ajánlok, a lányok sokat „kóvályogtak” a forgásokban. Nagyon ígéretes csapat! Fejlettségi szintjükhöz mérten kell táncanyagot választani!

Rind Melitta és Kovács Henrik

Magyarpalatkai táncokkal lépett fel az iskolás korú gyerekek alkotta csoport. A kislányok a korai, „lajbisfersing”-es öltözetet viselték korukhoz túl sötét színekben, különböző hosszúságú szoknyákkal. Öltöztetésük egészére nagyobb figyelmet illik fordítani (kötények hosszúsága, alsószoknya-mennyiség!). Korukhoz viszont ez esetben elfogadható a kevés és rövid hajra rögzített, keskenyebb szalagcsík is. A kisfiúk klasszikus, ünnepet mutató paraszti öltözetegyüttesben (kalap, fehér ing, sötét mellény, kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) léptek színpadra. Dicsérendők a zsinóros mellények.

A kísérezzenekar mai, nyári, ünnepi viselete fekete-fehér kombinációból állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

39. Ady Endre Művelődési Központ, Bácskossuthfalva

Vadvirág tánc csoport

Búcsú (Rábaközi táncok)

Művészeti vezető: ifj. Torok Sándor

Kísér a Csalóka zenekar

A férfiöltözet két változatát láttuk: csizmás, bő gatyás, kötényes, fehér inges, mellényes, sapkás-árványjahas változatát egyrészt, mely hangulatában, szabásával (harsány, vörös a mellény!), igencsak megközelítette a csoport tánca vidékének öltözetét, másrészt a klasszikus paraszti ünnepi férfiöltözet (kalap, fehér ing, sötét mellény, kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) együttesét. Amennyiben a búcsú a katonának bevonuló férfi búcsújára vonatkozott, abban az esetben indokolt volt a kalapokon az igen mutatós, többszínű és több, hosszú szalagcsíkból álló díszítés és a kokárda, de egyébként nem.

A leányok a már korábban készült, stilizált, a jelölt vidékre jellemző, vállkendős, korábban készült öltözetegyüttest viselték. Némi módosítással (magasfényű, műszálás, formátlan kötény), kevés befektetéssel megfelelőbb öltözethez jutnának. A férfiak és a nők hajviseletére is jobban figyeljenek!

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó

40. Tisza Néptánc egyesület, Magyarkanizsa

Hetrefitty csoport

Dél-alföldi táncok

Koreográfia: Tóth Gábor, Tóth Kata és Paragi Zoltán

Művészeti vezető: Tóth Ágnes

Kísér Micsik Béla és a Véka zenekar

A csoport tagjai igen fiatal korúak. A leánykák ujjasainak szabása elfogadható, ám a hozzá illesztett szoknya és kötény kelme párosítása és kelmeválasztás nem minden esetben szerencsés (túl magasfényű, műszálás, túl sötét színű szoknya). Esetenként templomi öltözet hatását mutatja a felső, melyhez silányabb minőségű kartonkelme hatását adja a szoknya és a kötény. Más esetben az öltözet egésze mutat templomi jelleget. Az öltöztetésre, a formára is mindenképpen nagyobb hangsúlyt kell fektetni („alálfeffenő”, hason kiemelkedő szoknya, igénytelenül eléje kötött kötény).

A fiúk klasszikus, paraszti ünnepi öltözetegyüttesben (kalap, fehér ing, sötét mellény, kemény szárú csizmában viselt sötét nadrág) léptek színpadra. A kísérezzenekar mai, nyári, ünnepi viselete, fekete-fehér kombinációból állt.

Raj Rozália és dr. Bárkányi Ildikó